

[Carl Petersen.]

vil ligeledes henstille til den højtærede Landbrugsminister, at det Materiale, der skal danne Grundlaget, bliver hentet fra et saa stort Omraade, at man er sikker paa, at det er et virkelig ædrueligt Materiale, der kommer til at gaa ind i disse Beregninger. Jeg tror altsaa, at disse nye Bestemmelser nogenlunde vil opfylde det første af de Krav, man maa stille til en Ordning af denne Karakter.

Med Hensyn til det andet Krav, som tager Sigte paa, at man skal sætte Rentebetalingen i Forbindelse med de nye Tal, saa hurtigt som det er muligt, vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke kunde tages med ind i Overvejelserne, at man allerede ved December-Terminerne kunde betale efter den Forrentningsprocent, der er blevet Resultatet af de Regnskaber, som er afsluttet i Sommeren samme Aar. Det kan sikkert gøres ved en à conto-Indbetaling paa Grundlag af de foreløbige Opgørelser, der kommer fra Bureauet i Løbet af Efteraaret. Det vilde, som jeg allerede har nævnt, være en Fordel, om man saa hurtigt som muligt kom til at betale efter de nye Tal.

Endvidere gaar Lovforslaget ud paa, at der ikke fremtidig kan vælges den Form for Rentebetaling, som nu er gældende, og det er naturligt. Derimod kan der stadig vælges imellem almindelig Rentefod og den foreslaaede, af mig her omtalte Ordning. Man bibeholder altsaa stadig i Fremtiden Frivillighedens Princip.

Jag takker den højtærede Minister for Forslaget og skal paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

Hans Pinstrup: Som Forholdene har udviklet sig, er det foreliggende Lovforslag en Retfærdighedshandling over for de Statshusmænd, der for Tiden betaler deres Afgifter efter Gennemsnitsprisen for Smør og Flæsk og efter Kapitelstakst for Byg, et Grundlag, der under bundne Produktionsforhold virker uretfærdigt og i Modstrid med det, der var Tanken med den konjunkturbestemte Rentebetaling, og et Forhold, der viser, hvor vanskeligt det er at bygge en varig Lovgivning med Produktpriserne som Grundlag.

Vi kan fra vor Side tiltræde Forslaget. Selv om der kan gøres visse Betænkkeligheder gældende, vil det næppe for Tiden være muligt at anvise et bedre Grundlag for de Husmænd, der ønsker konjunkturbestemt Rentebetaling, end Forrentnings-

procenten. Dog er det et Spørgsmaal, om Ministeren i den opstillede Skala har taget tilstrækkeligt Hensyn til, at de regnskabsførende Brug utvivlsomt udbyttedmæssigt ligger betydeligt over Gennemsnittet for samtlige Husmandsbrug.

Paa betydende Lovgivningsomraader er Landbrugsregnskaberne nu afgørende for Landbrugets Ydelser. Det gælder med Hensyn til Amtsskatterne, det gælder med Hensyn til Rentebetalingen for de Landbrug, der har faaet Gældssaneringslaan, og nu for Statshusmændenes Rentebetaling. Af to Grunde gør dette Forhold det ønskeligt, at det landøkonomiske Regnskabsarbejde bevillingsmæssigt ligestilles med andet landøkonomisk Arbejde. Der er for det første det naturlige og paakrævede Hensyn til at skaffe et tilstrækkelig stort og omfattende og solidt Materiale til Veje til Underbygning af denne Lovgivning. Der er dernæst Hensynet til Regnskabsarbejdets landøkonomiske Værdi som Grundlag for det øvrige landøkonomiske Arbejde og den Vejledning, Landbrugerne driftsøkonomisk kan drage af Regnskaberne, et Forhold, der forstaas i stadig stigende Udstrækning. Jeg kan saaledes anføre, at den jyske Regnskabsberetning udsendes i ca. 20 000 Eksemplarer, et Udtryk for den Værdi, man i Landbrugskredse tillægger Regnskabsresultater og den Lære, man forstaar kan drages af disse.

Jeg henstiller til den højtærede Minister, at Spørgsmaalet om en Bevilling til Regnskabsarbejdet tages op til ny Overvejelse. Det er urimeligt, at der intet Tilskud gives til Regnskabsresultaternes Bearbejdelse og Udnyttelse, saaledes at de kan komme de mange Landbrugsbedrifter til Gavn og Nytte som driftsøkonomisk Vejledning. Idet jeg retter denne rent saglige Henstilling til Underbygning ogsaa af dette Lovforslag, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Ulrich: Da Loven om Statshusmænds Rentebetaling i 1933 var til Behandling i dette høje Ting, foreslog jeg paa mit Partis Vegne, at Renten, som skulde svares hvert Aar, blev fastsat af Finansudvalget efter Indstilling af Statens Jordlovsudvalg. Dette vort Forslag afviste den højtærede Minister. Enhver kan nu se, at vort Forslag havde været bedre end det, Loven kom til at rumme, og man kan særlig se det, idet Ministeren nu selv erkender det og kommer med Forslag om en Ændring af den gældende Lov.

Det, Ministeren foreslaar nu, er, at